

Απόστολος Πιερρής

Σημείωμα Β' περί Κορονοϊού, βραχύ

Ο πανικός και η υστερία δεν είναι καλά πράγματα. Καταντούν και σε παράνοια.

Θα προγραφούν και τα θαλάσσια μπάνια, λέει. Απαγορεύεται να τα «λαμβάνουμε», ό,τι θα πει αυτό. Μήπως επιτρέπεται να τα κάνουμε;

Μα αυτά όμως είναι θέμα υγείας. Και το κολύμπι είναι από τις καλύτερες συνολικές ασκήσεις του σώματος για ευεξία.

Το περπάτημα και η υπαίθρια άσκηση είναι θέματα υγείας, αλλά το κολύμπι δεν είναι;

Μήπως είναι πρόωρο Πρωταπριλιάτικο;

Σε κάθε τι που αφορά την διαχείριση των αναγκών του χρόνου υπάρχει ένας λογαριασμός των συν και των πλην. Και σε κάθε νόμο πια επιβάλλεται να γίνεται ένας στοιχειώδης ισολογισμός. Ποτέ δε, σαν κοινή

λογική, δεν νοείται η λύση να είναι χειρότερη από το πρόβλημα, η θεραπεία να έχει μεγαλύτερες άμεσες και έμμεσες επιπτώσεις από την νόσο.

Έχουμε, όχι μόνο βέβαια στο θέμα της πανδημίας, κατά πολύ υπερβεί τα όρια ισορροπίας μεταξύ αποφυγής του κακού και πρόκλησης μεγαλύτερου.

Και γενικωτερα, κάνουμε πια συστηματικά κακό στον εαυτό μας, έστω και με αγαθή βούληση. Άλλωστε, λένε, ο δρόμος για την Κόλαση είναι στρωμένος με καλές προθέσεις.

Στον Κλασσικό αέρα, δεν δίνουμε πολύ σημασία στην βούληση.

Οι αρχαίοι το έλεγαν καλύτερα. Είναι η Άτη, η στραβομάρα που ο θεός στέλνει άμα δεν αξίζεις την γη που πατάς και τον αέρα που αναπνέεις. Και τότε λογαριάζοντας για όφελός, βαδίζεις την οδό της απωλείας. Νομίζοντας ότι κάνεις το σωστό, σκάβεις τον λάκκο σου. Γιατί η Νέμεση απαρέγκλιτα ακολουθεί παρά πόδας την Άτη.

Απόλλων και Χριστός απόκαμαν να περιμένουν να βρούμε τον εαυτό μας.

Τὸ δ' εὖ νικάτω.

31 Μαρτίου 2020